

[Gerda Møller.]

højskoleophold, hvor undervisningen nok var specielt tilrettelagt for dem, men hvor man i øvrigt opfyldte højskolens almindelige krav om almindelig undervisning. Derfor er jeg glad for, at ministeren over for udvalget har tilkendegivet, at der består mulighed for etablering af sådanne højskoler, dog med den særlige adgang til at kunne koncentrere undervisningen om udelukkende korte kurser.

Jeg vil gerne lige her på det sidste have lov til at gøre en bemærkning om ungdomshøjskolen, som nu får en ny placering, idet den stilles lige med højskolen på de fleste områder. Det har skabt problemer for en enkelt ungdomshøjskole, der har haft succes med prøveforberedende undervisning. Udvalget har ikke kunnet finde anden løsning, end at sådanne skoler må fortsætte som efterskoler; det er måske ikke helt tilfredsstillende; at en skole må skifte navn, men det væsentligste må dog være, at den kan beholde sit indhold.

Til sidst vil jeg i forbindelse med udvalgets drøftelser om landbrugsskolerådets betøjelser gerne understrege udvalgets udtalelse om, at rådets virksomhed ikke bør kunne virke begrænsende på igangværende eller kommende initiativer, som følger undervisningsudviklingen op, som f. eks. den mellemteknikeruddannelse, der finder sted på enkelte landbrugsskoler. Der må efter min mening i al vor uddannelseslovgivning altid være plads for nye uddannelseskombinationer og -variationer, især sådanne, der sigter på at gøre eleverne mest muligt egnede til at opfylde de krav, som samfundsudviklingen og erhvervslivet stiller til dem.

Med disse ord skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne anbefale at stemme for de af ministeren og udvalget stillede ændringsforslag samt anbefale overgang til 3. behandling og til fornyet udvalgsbehandling.

Robert Christensen: På venstres vegne vil jeg gerne anbefale de stillede ændringsforslag og anbefale, at vi får et udvalgsmøde imellem anden og tredje behandling.

I det lovforslag, vi her har til anden behandling, har der efter min mening været 3 væsentlige problemer — for resten ikke i lovparagrafferne, men i bemærkningerne til

lovforslaget — og det er lærerlønningerne, lærertimeforbruget og kapacitetsudnyttelsen.

Med hensyn til lærerlønningerne var bemærkningerne vel skrevet sådan, at de kunne misforstås; det viser sig i hvert fald, efter at de nu er skrevet om, sådan at meningen bliver klar, at der ikke er nogen grund til kritik; det spørgsmål må være løst og løst på en rimelig måde, også når man tager hensyn til det lave timetal, som man er pligtig at læse i de skoleformer.

Med hensyn til lærertimeforbruget sker der jo nu det nye, at det ikke længere skal være frit, men at man skal holde sig til en vis begrænsning, ganske vist med en lempelig administration. Jeg indrømmer gerne, at det er svært at lægge lærertimeforbruget på en skole fast, endda meget svært. Jeg synes nok, hr. Orla Møllers regnestykke var lidt groft, men alligevel er det sådan, at hvis man tager en undervisningstid på fra 30 timer om ugen, som vel nogenlunde er det laveste for disse skoleformer, og går op i nærheden af 45 timer ugentlig, som ikke er ualmindeligt for en del af disse skoleformer; så svarer det til en klassekvotient, der varierer imellem 12 og 18.

Jeg finder ikke, det er urimeligt, at man i almindelighed har sådanne klassekvotienter; men jeg kan ikke lade være med at gøre opmærksom på, at vi lige i folkeskoleloven har vedtaget, at de første to klasser skal deles, hvis elevtallet er 23 eller derover; det vil sige, at klassekvotienterne her vel nu nogenlunde bliver, som de er i andre skoleformer, og det må være rimeligt, at det er sådan.

Vanskeligheden ved at lægge dem fast er, at selv om disse tal er rigtige i de allerfleste tilfælde, vil skoler med særundervisning, skoler med en særlig undervisning, skoler med mange øvelsestimer og meget små skoler få nogle vanskeligheder. Derfor glæder jeg mig endnu en gang over, at der er givet tilsagn om, at denne regel vil blive administreret lempeligt; så tror jeg det er tilfredsstillende.

Det andet nye er, at disse skoler skal have en vis udnyttelse af deres elevkapacitet, og har de ikke 75 pct. af denne udnyttelse, afkortes de i de tilskud, de får efter den støttelov, vi vedtog sidste år. Der er heller ikke nogen grund til at skjule, at mange af disse skoler i de senere år ikke har haft en